

Opinia Komitetu Regionów w sprawie komunikatu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów „Powstrzymywanie zmian klimatycznych na świecie”

(2006/C 81/07)

KOMITET REGIONÓW,

uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomicznego i Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Powstrzymywanie zmian klimatycznych na świecie” (COM (2005) 35 wersja ostateczna),

uwzględniając decyzję Komisji Europejskiej z 9 lutego 2005 r. o zasięgnięciu opinii Komitetu w tej sprawie zgodnie z art. 265 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Prezydium Komitetu z dnia 22 lutego 2005 r. roku, powierzającą sporządzenie opinii w tej sprawie Komisji ds. Zrównoważonego Rozwoju,

uwzględniając wnioski z posiedzenia Rady z 22 — 23 marca 2005 r. oraz z posiedzenia Rady ds. Środowiska Naturalnego z 7 marca 2005 r.,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z 12 maja 2005 r. przygotowaną na Seminarium Ekspertów Rządowych na temat Zmian Klimatycznych,

uwzględniając swoją opinię z dnia 18 listopada 1999 r. w sprawie komunikatu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego pt. „Przygotowania do implementacji Protokołu z Kioto” COM (1999) 230 wersja ostateczna — CdR 295/1999 fin ⁽¹⁾),

uwzględniając swoją opinię z dnia 21 września 2000 r w sprawie Zielonej księgi na temat handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej oraz komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego „Dążąc do Europejskiego Programu Zmian Klimatycznych (ECCP) — polityki i środki UE w celu zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych” COM (2000) 87 wersja ostateczna i COM (2000) 88 wersja ostateczna — (CdR 189/2000 fin ⁽²⁾),

uwzględniając swój projekt opinii (CdR 65/2005 rev. 1) przyjęty dnia 28 czerwca 2005 r. przez Komisję ds. Rozwoju Zrównoważonego (sprawozdawca: **José MACÁRIO CORREIA**, Przewodniczący Rady Miasta Tavra (PT — EPP)),

a także mając na uwadze, co następuje:

1. Konieczne jest stworzenie średnio- i długoterminowych strategii dotyczących powstrzymywania zmian klimatycznych na terytorium UE, we współpracy ze społecznością międzynarodową.
2. Rada Ministrów UE stwierdziła w r. 1996, że „uważa, że średnie temperatury na świecie nie powinny przekroczyć poziomu sprzed rewolucji przemysłowej o więcej niż 2°C”.
3. Korzyści z ograniczenia wzrostu średniej temperatury na świecie do 2°C przewyższają koszty polityk na rzecz zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych.
4. Należy koniecznie zastosować jak najskuteczniejszą i jak najmniej kosztowną kombinację działań w dziedzinie przystosowania się do zmian klimatu i działań ograniczających te zmiany, tak aby osiągać cele dotyczące ochrony środowiska przy jednoczesnym zachowaniu konkurencyjności gospodarczej UE.
5. Zmiany klimatyczne są problemem na skalę światową, który należy również do zakresu kompetencji władz lokalnych i regionalnych. Protokół z Kioto, podpisany wspólnie przez UE i jej Państwa Członkowskie, jest porozumieniem międzynarodowym, które zobowiązuje do działania Państwa Członkowskie, a tym samym również władze lokalne i regionalne,

na 61. sesji plenarnej w dniach 12-13 października (posiedzenie z dnia 12 października 2005 r.) jednogłośnie przyjął następującą opinię:

⁽¹⁾ Dz.U. C 107 z 3.5.2002, str. 76.

⁽²⁾ Dz.U. C 192 z 12.8.2002, str. 59.

1. Stanowisko Komitetu Regionów

Komitet Regionów

1.1 **z zadowoleniem przyjmuje** Komunikat Komisji, w którym dokładnie przedstawiono obecną sytuację oraz przeanalizowano zarówno zagrożenia związane ze zmianami klimatycznymi, jak i instrumenty skutecznego zapobiegania temu zjawisku;

1.2 **z zadowoleniem przyjmuje** wejście w życie Protokołu z Kioto, co jest pierwszym etapem światowej strategii powstrzymania zmian klimatycznych;

1.3 **ponownie wyraża** poparcie dla ambitnej polityki UE w tej dziedzinie;

1.4 **podkreśla** potrzebę znacznego zwiększenia liczby państw biorących udział w walce ze zmianami klimatycznymi, w której powinny wziąć udział wszystkie główne branże odpowiedzialne za emisję gazów cieplarnianych, a zwłaszcza branża produkcji energii oraz transportu lotniczego i morskogo;

1.5 **wyraża** zaniepokojenie skutkami braku działania na poziomie światowym;

1.6 **z ubolewaniem przyjmuje** fakt, że niektóre Państwa Członkowskie są dalekie od osiągnięcia swoich limitów w ramach wspólnotowego celu „-8 %”, zawartego w Protokole z Kioto, **ale uważa za istotne**, aby je w tym wspierać, tak aby państwa te także mogły zbliżyć się ustalonych celów;

1.7 **popiera** zalecenie Komisji o wspieraniu społecznych kampanii informacyjnych, mających na celu zwiększenie społecznego zainteresowania i z troskaniem tą tematyką oraz zachęcanie do prowadzenia bardziej ekologicznego trybu życia (lepiej uwzględniającego problemy środowiskowe). Zwraca także uwagę na znaczenie, jakie ma tworzenie i wdrażanie projektów o tej tematyce w szkołach, które często uważa się za odzwierciedlenie społeczeństwa;

1.8 **uważa**, że polityka planowania przestrzennego powinna uwzględniać wymogi energooszczędności, wspierając zespół zgodnych ze sobą i uzupełniających się działań, prowadzących do skrócenia długości dojazdów, a w konsekwencji do zmniejszenia zużycia paliwa;

1.9 **podkreśla** znaczenie ochrony i tworzenia terenów zielonych, które muszą być częścią strategicznych planów zagospodarowania terenów miejskich, jako że zwiększanie powierzchni terenów zadrzewionych jest niezwykle ważne dla zwiększenia skuteczności wychwytywania dwutlenku węgla z atmosfery;

1.10 **popiera** tworzenie formuł przemieszczenia się lepiej uwzględniających względy środowiskowe, w których istotną rolę odgrywa zakaz lub ograniczenie ruchu kołowego w centrach miast i tworzenie tam stref ruchu pieszego; **uważa** także, że należy utworzyć system komunikacji zbiorowej na atrakcyjnych warunkach, który w dużym stopniu uzupełniłby

transport indywidualny, a w wielu przypadkach zupełnie go zastępował;

1.11 **podkreśla** znaczenie stosowania paliw mniej zanieczyszczających środowisko przez wszystkie pojazdy, włącznie z pojazdami używanymi przez przedsiębiorstwa oraz władze państwowe i terytorialne; **zachęca** administracje publiczne do dawania dobrego przykładu w korzystaniu z bardziej ekologicznych pojazdów;

1.12 **uważa**, że zastosowanie sprzętu do segregacji odpadów oraz zaangażowanie społeczeństwa w ten proces są elementami, które mogą znacznie pomóc w osiągnięciu celów w tej dziedzinie;

1.13 **uważa**, że podczas budowy lub renowacji budynków należy zwracać uwagę na ich wydajność energetyczną;

1.14 **podkreśla** odpowiedzialność, która spoczywa na rządach krajowych i wszystkich władzach lokalnych i regionalnych w powstrzymywaniu zmian klimatycznych za pomocą wyżej wymienionych środków.

2. Zalecenia Komitetu Regionów

Komitet Regionów

2.1 **wskazuje** na konieczność wspierania przez Komisję walki ze zmianami klimatycznymi na wszystkich szczeblach, ze szczeblem lokalnym i regionalnym włącznie;

2.2 **apeluje** o wzmocnienie środków zapobiegających pożarom lasów oraz środków ich zwalczania, gdyż jest to istotny sposób przeciwdziałania emisji gazów cieplarnianych;

2.3 **apeluje** o wzmocnienie środków przeznaczonych na badanie i stały monitoring europejskich lodowców, ponieważ są one delikatnymi ekosystemami niezmiernie wrażliwymi na zmiany klimatyczne;

2.4 **domaga się** stosowania zachęt finansowych wobec przedsiębiorstw, motywujących je do wprowadzania „czystych technologii” lub adaptacji technologii już istniejących;

2.5 **zaleca** ustanowienie skutecznej polityki monitorowania działalności przemysłowej, aby zapewnić prawomocność walki ze zmianami klimatycznymi;

2.6 **popiera** włączanie energii ze źródeł alternatywnych (jak np. energia uzyskiwana z biomasy) w systemy ogrzewania budynków, co powinno dotyczyć wszystkich sektorów, włącznie z administracją publiczną; **wskazuje** w tym kontekście również na konieczność efektywniejszego korzystania z istniejących źródeł energii, np. poprzez rozwijanie kogeneracji. Spowodowałoby to obniżenie poziomów zanieczyszczeń na jednostkę wyprodukowanej energii;

2.7 **wzywa** do tworzenia zachęt do preferencyjnej konsumpcji produktów wytworzonych w sposób wysoce wydajny energetycznie lub przy użyciu energii ze źródeł odnawialnych;

2.8 **zaleca** likwidację dotacji dla tych typów działalności, które przyczyniają się do zmian klimatycznych;

2.9 **podkreśla** swoje pełne poparcie dla propozycji Rady, aby ustanowić cele na okres po roku 2012. Podobnie jak Rada, Komitet jest zdania, że w wypadku krajów rozwiniętych należałoby ustalić planowany poziom redukcji na 15 % — 30 % w okresie do roku 2020, zgodnie z wartościami odniesienia ustanowionymi w Protokole z Kioto; po tym terminie, Komitet zaleca ustalenie wartości zgodnych z duchem konkluzji przyjętych przez Radę ds. Środowiska Naturalnego (60 % — 80 % do roku 2050);

2.10 **proponuje**, aby strategia tematyczna dotycząca środowiska miejskiego tworzyła bodźce do walki ze zmianami klimatycznymi;

2.11 **zaleca**, aby dokładniej przeanalizowano bilans kosztów i korzyści ograniczenia wzrostu temperatury do 2°C. Należy dokładnie określić, jaki poziom koncentracji gazów cieplarnianych jest konieczny do osiągnięcia celu „2°C” oraz jakie są koszty związane z takim ograniczeniem;

2.12 **proponuje**, aby miasta nadal włączały się w proces LA21, kładąc większy nacisk na wprowadzanie w życie tego typu strategii.

Bruksela, 12 października 2005 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Peter STRAUB

Opinia Komitetu Regionów w sprawie komunikatu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego „Przegląd Strategii Zrównoważonego Rozwoju UE na rok 2005: Wstępne podsumowanie i przyszłe kierunki realizacji”

(2006/C 81/08)

KOMITET REGIONÓW,

uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego „Przegląd Strategii Zrównoważonego Rozwoju UE na rok 2005: Wstępne podsumowanie i przyszłe kierunki realizacji” COM(2005) 37 końcowy,

uwzględniając decyzję Komisji Europejskiej z dnia 9 lutego 2005 r. o zasięgnięciu opinii Komitetu w tej sprawie zgodnie z art. 265 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Prezydium Komitetu z dnia 12 kwietnia 2005 r. roku powierzającą sporządzenie opinii na ten temat Komisji ds. Rozwoju Zrównoważonego,

uwzględniając komunikat Komisji „Zrównoważona Europa — lepszy świat: strategia Unii Europejskiej na rzecz rozwoju zrównoważonego” (propozycja Komisji na szczyt Rady Europejskiej w Göteborgu) (COM(2001) 264 końcowy),

uwzględniając komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „O globalne partnerstwo na rzecz rozwoju zrównoważonego” (COM(2002) 82 końcowy),

uwzględniając Komunikat Komisji z dnia 15 stycznia 2002 r. na wiosenną Radę Europejską w Barcelonie w dniach 15 i 16 marca 2002 r., na której nadano nowy impuls przyjętej dwa lata wcześniej podczas szczytu w Lizbonie strategii (COM(2002) 14) zmierzającej do uczynienia Europy najbardziej dynamiczną, konkurencyjną i opartą na wiedzy gospodarką na świecie,

uwzględniając opinię rozpoznawczą Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 28 kwietnia 2004, NAT/229-CESE 661/2004,

uwzględniając deklarację Rady Europejskiej w dniach 16 i 17 czerwca 2005 r. w sprawie zasad przewodnich w zakresie zrównoważonego rozwoju,